26/09/2019

“Ο Απόστολος Ιωάννης δεν σταματούσε να μιλά για την αγάπη”

/ Γνώμες

Ιεροδιάκονος Ραφαήλ Χ. Μισιαούλης, θεολόγος

Στις 26 Σεπτεμβρίου, η Αγία μας Εκκλησία εορτάζει την Μετάσταση του Αποστόλου Ιωάννου του Θεολόγου. Ο Άγιος Ιωάννης καταγόταν από την Βηθσαϊδά της Γαλιλαίας. Υιός κατά σάρκα του Ζεβεδαίου και της Σαλώμης, η οποία ήταν συγγενής της Παναγίας μας. Σε νεαρή ηλικία έγινε μαθητής του «εν γεννητοίς γυναικών μείζων, του Ιωάννου του Προδρόμου [1]». Συγκαταλέγεται στην χορεία των δώδεκα Αποστόλων. Ήταν ο μοναδικός μεταξύ των μαθητών, που δε δίστασε να παραμείνει κοντά στον αγαπημένο του Διδάσκαλο στο Γολγοθά, όπου ο Κύριος, πεθαίνοντας στο Σταυρό του εμπιστεύθηκε τη Μητέρα Του, την Υπεραγία Θεοτόκο. Μερίμνησε για τη Θεοτόκο έως την Κοίμησή της.

Μέσα από τα κείμενα της Καινής Διαθήκης λαμβάνουμε, σε σχέση με τους περισσότερους Αποστόλους, αρκετές πληροφορίες για τον Ιωάννη. Συμπεραίνεται ότι ήταν ο μικρότερος στην ηλικία μαθητής του Κυρίου, σχεδόν έφηβος. Ο υπέροχος χαρακτήρας του, η υπακοή του, η πίστη και η αφοσίωσή του στον Κύριο, είχαν ως συνέπεια να είναι λίαν αγαπητός από τον Ιησού και τους άλλους αποστόλους. Λόγω του σπάνιου αυθορμητισμού του επονομάστηκε από τον Κύριο «Βοαναργές», δηλαδή υιός βροντής «τον υιόν της βροντής, τον ηγαπημένον Ιωάννην και Παρθένον [2]», όπως και ο αδελφός του Ιάκωβος.

Ύστερα από την επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος ο Ιωάννης άρχισε να κηρύττει με θάρρος το Χριστό. Μαζί με τον Πέτρο δίδαξαν τον λόγο του Κυρίου στη Σαμάρεια [3]. Κήρυξε το Ευαγγέλιο στη Μικρά Ασία με τον μαθητή του Πρόχορο. Ύστερα από την καταστροφή της Ιερουσαλήμ το 70 μ.Χ. από τον Τίτο, έπεσε ο κλήρος στον Ιωάννη να έλθει στην Μικρά Ασία, που ήταν γεμάτη από είδωλα και δοσμένη στην ειδωλολατρική πλάνη. Προείδε και προείπε στον μαθητή του Πρόχορο την τρικυμία και το ναυάγιο που επρόκειτο να υποστούν, για σαράντα ημέρες. Αφού λοιπόν έγινε η τρικυμία, όπως το προείπε ο Απόστολος, τα κύματα της θάλασσας έβγαλαν τον Πρόχορο στην Σελεύκεια. Εκεί συκοφαντήθηκε ότι είναι μάγος και ότι πήρε χρήματα από το πλοίο που ναυάγησε και τα ξοδεύει. Από την Σελεύκεια πήγε σ’ ένα τόπο της Ασίας που λέγεται Μαρμαρεώτης σε διάστημα σαράντα ημερών. Όταν πήγε βρήκε τον δάσκαλο του Ιωάννη που τον είχε βγάλει εκεί η θάλασσα. Δόξασαν λοιπόν και οι δύο τον Θεό που τους γλύτωσε και τον ευχαρίστησαν.

Στην Έφεσο παρέμεινε είκοσι έξι έτη και στην Πάτμο, όπου εξορίστηκε, παρέμεινε δέκα πέντε. Αφού επανήλθε πάλι στην Έφεσο ο Ιωάννης, πέρασε εκεί την υπόλοιπη ζωή του. Ήταν πενήντα έξι ετών όταν έφυγε από τα Ιεροσόλυμα για το κήρυγμα. Πέρασε εννέα χρόνια κηρύττοντας έως ότου εξορίστηκε. Ύστερα από την εξορία έζησε άλλα είκοσι έξι χρόνια. Ώστε όλα τα έτη της ζωής του που πέρασε ήταν εκατό πέντε και επτά μήνες.

Έτσι έζησε ο Ιωάννης και αγωνίστηκε για την διάδοση του θελήματος του Κυρίου μέχρις αίματος. Έκανε πάρα πολλά θαύματα και επέστρεψε αμέτρητα πλήθη απίστων από διάφορα έθνη στην πίστη του Χριστού.

Συνέγραψε το τέταρτο κατά σειρά Ευαγγέλιο. Οι υψηλές μάλιστα θεολογικές πτήσεις των έργων του, τον ταύτισαν με τον αετό, ένα από τα τέσσερα συμβολικά ζωντανά πλάσματα, που ο Προφήτης Ιεζεκιήλ είδε σε όραμα [4]. Το Ευαγγέλιο που κηρύττει ο Άγιος είναι αποτέλεσμα της προσωπικής του εμπειρίας στο γεγονός ότι ο Λόγος του Θεού έγινε άνθρωπος. Και συνάμα ο Λόγος του Θεού είναι και η

αιώνια ζωή για όσους πιστεύουν και έχουν κοινωνία με Αυτόν. Δεσπόζουσα θέση στα γραπτά του κείμενα κατέχει η διδαχή της αγάπης του Χριστού, αλλά κυρίως διότι την αγάπη ακτινοβολούσε ολόκληρη η ζωή του. Ακόμη, συνέγραψε και τις τρεις Καθολικές Επιστολές, καθώς το βιβλία της Αποκαλύψεως.
Ο Άγιος Ιωάννης γεύτηκε και κοινώνησε την αιώνια ζωή και με την χάρη του Ιησού, απέκτησε δικαίωμα συμμετοχής στην αιώνια ζωή. Παρέμεινε, σύμφωνα με το πρότυπο του Διδασκάλου του, ένας καλός ποιμένας, ο οποίος αγρυπνούσε και κοπίαζε για τις ψυχές που του εμπιστεύθηκε ο Θεός. Δίδασκε τους πιστούς να αγωνίζονται εναντίον του πονηρού και της αμαρτίας, παροτρύνοντάς τους να έχουν αγάπη προς τον Θεό.

Αυτό που διαρκώς δίδασκε ο Απόστολος ήταν η αγάπη προς τον συνάνθρωπο «τεκνία, αγαπάτε αλλήλους [5]». Δεν σταματούσε να μιλά για την αγάπη. Όταν νοιώθει κανείς τον λόγο της αγάπης, δροσίζεται η ψυχή του. Δίδασκε ότι ένα σε όλα αυτά που μας ταλαιπωρούν και μας θλίβουν, μαθαίνουμε να λέμε ότι ο Θεός είναι αγάπη, τότε τα σκοτάδια θα φωτίζονταν και τα σύννεφα θα διαλύονταν. Όλα γίνονται αγάπη για τον αληθινό πιστό, τόσο στη σχέση του με τον Θεό, όσο και στις καθημερινές του σχέσεις με τους συνανθρώπους του. Η αγάπη αποτελεί την μέγιστη απόδειξη της ενανθρωπήσεως του Υιού και Λόγου του Θεού, για την σωτηρία του ανθρωπίνου γένους. Η αγάπη εάν κυριαρχήσει στην ζωή του πιστού, απομακρύνει τον φόβο της ημέρας της κρίσεως. Η αγάπη αποτελεί εντολή του Θεού προς εμάς. Ας προσπαθήσουμε αδιαλείπτως να την θέσουμε σε εγρήγορση στη ζωή μας, ώστε να αξιωθούμε να αγαπήσουμε «εξ όλης της καρδίας μας και εξ όλης της ψυχής μας και εξ όλης της ισχύος μας και εξ όλης της διανοίας μας [6]» τόσο τον Θεό όσο και τον συνάνθρωπό μας. Αμήν.

1. Ματθαίου 11,11.
2. Δοξαστικό Κεκραγαρίων στον Εσπερινό της 26ης Σεπτεμβρίου.
3. Πράξεις 8,14.
4. Ιεζεκιήλ 1,10.
5. Ιωάννου 13,34.
6. Μάρκου 12,30.

πηγη:https://www.pemptousia.gr